

Arrest

nr. 196 798 van 18 december 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 10 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 juli 2017 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat J. KEULEN en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Ambo en tot de Oromo etnie te behoren.

*Op 9 november 2005 diende u een **eerste asielaanvraag** in.*

Op 1 februari 2007 nam de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende op 14 februari 2007

beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 19 juli 2007 het beroep verwierp, omdat u, noch uw vertegenwoordiger, op de zitting van 4 juli 2007 aanwezig was. U tekende tegen deze beslissing hoger beroep aan bij de Raad van State, maar dat beroep werd op 19 oktober 2007 verworpen.

Op 14 april 2009 diende u een **tweede asielaanvraag** in, maar op 16 april 2009 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering tot in overwegingname van deze asielaanvraag.

Op 19 augustus 2010 diende u een **derde asielaanvraag** in. Op 28 februari 2011 nam het Commissariaat- Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende tegen deze beslissing beroep aan op 29 maart 2011 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). De RVV nam een bevestigende beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 12 juli 2011.

Op 6 maart 2012 diende u een **vierde asielaanvraag** in. U haalde opnieuw betogingen aan waaraan u had deelgenomen gericht tegen het Ethiopische regime. Bovendien verklaarde u lid te zijn van Ginbot7. Op 10 maart 2012 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering tot in overwegingname van deze asielaanvraag.

Op 25 april 2012 diende u een **vijfde asielaanvraag** in, maar dezelfde dag nam de Dienst Vreemdelingenzaken opnieuw een beslissing tot weigering tot in overwegingname van deze asielaanvraag. U haalde nogmaals betogingen aan waaraan u had deelgenomen in België, alsook uw activiteiten voor Ginbot7.

Op 25 november 2016 diende u een **zesde asielaanvraag** in. Ter staving legde u volgende nieuwe elementen voor: twee brieven geschreven door uw neef in Ethiopië en u per post verstuurd vanuit Ethiopië. In deze brieven geeft uw neef aan dat hij lastig gevallen wordt door de veiligheidsdiensten omwille van uw oppositieactiviteiten in België. U verklaart dat u een eigen website beheert sinds juli 2016 waarop u kritische berichten schrijft ten aanzien van het Ethiopische regime. Verder verklaart u ook lid te zijn van Ginbot7 sinds 2012 en deelgenomen te hebben aan betogingen in België gericht tegen het Ethiopische regime. Sinds uw aankomst in België bent u niet teruggekeerd naar uw land van herkomst. In het kader van uw **zesde asielaanvraag** nam het CGVS een beslissing van inoverwegingname van deze zesde aanvraag op 24 maart 2017 op basis van deze door u aangebrachte nieuwe elementen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw **eerste asielaanvraag** door de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Meer bepaald werd in de beslissing van 1 februari 2007 in het kader van uw eerste asielaanvraag zowel uw politiek engagement in het kader van de organisatie Yenat Lijoch als die van UEDP-Medhin betwist, alsook de door u hieraan gekoppelde vervolging en detentie in uw land van herkomst.

In het kader van uw **derde asielaanvraag** dient eveneens opgemerkt te worden dat het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam. Meer bepaald werd in de beslissing van 28 februari 2011 in het kader van uw derde asielaanvraag besloten dat u niet aannemelijk had gemaakt dat de activiteiten die u in België had ontwikkeld – met name deelname aan enkele betogingen in België gericht tegen het Ethiopische regime en uw lidmaatschap van de organisatie 'Ethiopian Refugees in Belgium' – van die aard zijn dat ze bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong zouden leiden tot een 'gegronde vrees voor vervolging' of tot een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'. Ook het door u neergelegde opsporingsbericht van de federale politie (dd. 21 februari 2007) dat u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegde, werd als niet overtuigend beschouwd als middel om de door de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst om te buigen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde bovendien deze zienswijze in een beslissing genomen op 12 juli 2011 (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).

In het kader van uw **zesde asielaanvraag** nam het CGVS een beslissing van inoverwegingname van deze zesde aanvraag op 24 maart 2017 op basis van de door u aangebrachte nieuwe elementen.

Wat betreft deze door u aangehaalde nieuwe elementen in het kader van uw zesde asielaanvraag, die ten gronde onderzocht werden, dient aangehaald te worden dat deze niet weten te overtuigen.

U legt volgende nieuwe elementen/documenten neer in het kader van uw meest recente asielaanvraag: twee brieven geschreven door uw neef in Ethiopië en u per post verstuurd vanuit Ethiopië, enkele

betalingsbewijzen ter staving van uw lidmaatschap van Ginbot7, enkele foto's van betogingen waaraan u deel hebt genomen in België gericht tegen het Ethiopische regime en enkele algemene internetartikelen over de veiligheidssituatie in Ethiopië. U haalt verder aan dat u een website en blog heeft opgericht en beheert waarop u onder meer zelf artikelen publiceert die het Ethiopische regime bekritisieren. U beweert tot slot dat u voornamelijk gevisieerd wordt omwille van de door u opgerichte website en u verklaart dat uw website verscheidene malen werd gehackt door de Ethiopische autoriteiten. Volgende bemerkingen dienen echter gemaakt te worden aangaande de door u neergelegde documenten en de door u afgelegde verklaringen.

Vooreerst legt u twee brieven voor opgesteld door uw neef in Ethiopië en u per post verstuurd vanuit uw geboorteland. In deze brieven geeft uw neef aan dat hij lastig gevallen wordt door de veiligheidsdiensten omwille van uw oppositieactiviteiten in België. De door u neergelegde brieven van uw neef zijn opgesteld in het Amhaars maar werden door uzelf mondeling vertaald tijdens uw gehoor voor het CGVS in de fase van het voorafgaand onderzoek. Tijdens uw gehoor voor het CGVS haalt u aan dat uw neef schrijft dat hij werd lastig gevallen door de Ethiopische veiligheidsdiensten omwille van uw politieke activiteiten in België (zie gehoorverslag CGVS, dd. 3 maart 2017, p.3). Ook in de tweede aan u bezorgde brief zou uw neef geklaagd hebben over de problemen met de veiligheidsdiensten in Ethiopië omwille van uw activiteiten in het buitenland (zie gehoorverslag CGVS, dd. 3 maart 2017, p.4). Wat deze door u neergelegde documenten betreft dient echter opgemerkt te worden dat deze door u overhandigde brieven geen officiële of formele documenten betreffen. De bewijswaarde van dergelijke persoonlijke getuigenissen in de vorm van een brief is bijgevolg erg beperkt aangezien het documenten betreffen die louter zijn opgesteld door uw eigen familieleden. De geloofwaardigheid van de inhoud van deze door u neergelegde brieven valt onmogelijk te verifiëren. Deze door u neergelegde documenten zijn bijgevolg onvoldoende overtuigend in het kader van de beoordeling van uw zesde aanvraag tot internationale bescherming.

Ten tweede legt u enkele betalingsbewijzen voor ter staving van uw beweerd lidmaatschap van de Ethiopische oppositiegroepering Ginbot7. U haalt aan dat u sinds 2012 lid bent van deze politieke beweging (zie gehoorverslag CGVS, dd. 3 maart 2017, p.7). Tijdens dat zelfde gehoor voor het CGVS minimaliseert u echter zelf uw activiteiten voor deze organisatie. U verklaart met name dat u geen actief lid bent omdat u het niet eens bent met de strategie van Ginbot7 (zie gehoorverslag CGVS, dd. 3 maart 2017). Gevraagd wat uw activiteiten inhouden voor deze partij, antwoordt u dat u niets meer doet voor hen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 3 maart 2017, p.8). U relateert bijgevolg ten eerste zelf uw politieke engagement voor deze Ethiopische politieke beweging. De door u neergelegde betalingsbewijzen dateren bovendien van 2012 (zie administratief dossier). U geeft ook zelf aan dat u enkel in het begin van uw lidmaatschap lidgeld heeft betaald (zie gehoorverslag CGVS, dd. 3 maart 2017, p.8). Hieruit kan afgeleid worden dat uw activiteiten voor Ginbot7 erg beperkt zijn en de laatste jaren zelfs onbestaand. **Bovendien – aangezien uw beweerde politieke activiteiten in uw land van herkomst in het kader van uw eerste asielaanvraag als ongeloofwaardig werden beschouwd – kan de vraag gesteld worden in hoeverre de door u aangehaalde erg beperkte (politieke) activiteiten voor de Belgische afdeling van Ginbot7 in België al dan niet van enig opportunisme getuigen. Maar vooral dient de vraag gesteld te worden op welke manier de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw beweerde – erg kleinschalige – activiteiten als eenvoudig lid van Ginbot7 in België.** Het is immers zo dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor ieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. **U kan op geen enkele wijze aantonen dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw beweerde politieke activiteiten in België.**

Verder haalt u aan dat u meerdere malen heeft deelgenomen aan betogingen in Brussel gericht tegen het Ethiopische regime en dat u een van de organisatoren van deze betogingen was. Ter staving legt u enkele foto's neer van deze betogingen waarop onder meer u afgebeeld staat (zie administratief dossier). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u uw deelname aan deze betogingen reeds aanhaalde in het kader van uw derde asielaanvraag.

Zowel het CGVS als de RVV oordeelden dat u niet aannemelijk had gemaakt dat de activiteiten die u in België had ontwikkeld – met name deelname aan enkele betogingen in België gericht tegen het Ethiopische regime – van die aard zijn dat ze bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong

zouden leiden tot een 'gegronde vrees voor vervolging' of tot een 'reëel risico op het leiden van ernstige schade'. Dit door u aangehaalde nieuwe element werd bijgevolg reeds beoordeeld in het kader van uw derde asielaanvraag. Bovendien haalt u zelf aan voor het CGVS – in het kader van uw zesde asielaanvraag – dat u geen problemen kende ten gevolge van deze betogingen, en dat het Ethiopische regime niet veel waarde hecht aan dergelijke betogingen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 3 maart 2017, p.7). De door u neergelegde foto's van betogingen waaraan u heeft deelgenomen weten bijgevolg evenmin te overtuigen als nieuw element in het kader van uw zesde asielaanvraag.

Ten vierde legt u enkele algemene internetartikelen voor die de algemene veiligheidssituatie in uw land van herkomst beschrijven (zie administratief dossier). Deze artikelen handelen onder meer over de arrestatie van oppositieleiders in Ethiopië, maar hebben geen betrekking op uw beweerde (mogelijke) persoonlijke problemen. Uw naam wordt in geen enkele van deze documenten vermeld. Bijgevolg weten deze door u neergelegde algemene documenten evenmin te overtuigen in het kader van uw zesde asielaanvraag.

Tot slot haalt u aan dat de voornaamste reden van mogelijke problemen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst een door u opgerichte website is waarop u onder meer kritische artikelen ten aanzien van het Ethiopische regime publiceert. U verklaart dat u deze website (www.timenewsnetwork.com) oprichtte in de loop van 2016 om op die manier uw ongenoegen te kunnen ventileren over het Ethiopische regime en om de problemen in Ethiopië kenbaar te maken bij een groter publiek (zie gehoorverslag CGVS, 3 mei 2017, p.7). U verklaart verder dat het een algemene nieuwswebsite betreft waarop allerlei wereldnieuws gepubliceerd wordt. Een deel van de website (via een link op deze site) gaat echter over politiek in Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS, dd. 3 mei 2017, p.7). U publiceert op dit deel van de website kritische artikelen over het Ethiopische regime, vooral geschreven door andere auteurs, maar ook enkele artikelen in het Amhaars van uw eigen hand. U verklaart voor het CGVS dat deze door u gepubliceerde berichten de hoofdoorzaak vormen waarom u in het vizier zou lopen van de Ethiopische veiligheidsdiensten (zie gehoorverslag CGVS, dd. 3 mei 2017, p.7-8). Echter, volgende opmerkingen kunnen gemaakt worden bij uw verklaringen over deze door u opgerichte website. Vooreerst kan u op geen enkele wijze aantonen dat het Ethiopische regime op de hoogte zou zijn van het bestaan van deze website. Bovendien is het erg vreemd dat u in eerste instantie uw artikels anoniem publiceerde, maar dat u na uw gehoor voor de DVZ, in het kader van uw zesde asielaanvraag, waar u gewezen werd op deze anonimiteit, plots wel al uw artikels begon te publiceren onder uw eigen naam en uw eigen naam plaatste bij de al reeds verschenen artikels over Ethiopië. Dit geeft immers blijk van enig opportunisme van uw kant. Wanneer u hier op gewezen wordt tijdens het gehoor voor het CGVS, haalt u weinig overtuigend aan dat u na het indienen van uw zesde asielaanvraag plots beseftte dat de Ethiopische autoriteiten toch op de hoogte waren en dat u dus besloot om uw naam bij uw artikels te plaatsen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 3 maart 2017, p.6). Het komt bijzonder vreemd over dat u in eerste instantie de artikelen op uw website eerst anoniem publiceerde om nadien – na de indiening van uw zesde asielaanvraag bij de DVZ – plots bij al uw artikelen over Ethiopië uw eigen naam te plaatsen. Zoals gezegd getuigt dit van een zeker opportunisme. Verder kan u ook geen gegevens voorleggen van het bereik van de door u opgerichte website. Wanneer u deze vraag gesteld wordt op het CGVS, antwoordt u dat zo'n drieduizend mensen een 'comment' zouden hebben nagelaten, maar u kan dit niet staven, en deze commentaren zijn ook niet terug te vinden op de website zelf (zie gehoorverslag CGVS, dd. 3 mei 2017, p.9). Wanneer u de vraag gesteld wordt of u kan aantonen dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw (oppositie)activiteiten op het internet, verklaart u dat ze uiteraard op de hoogte zijn, en dat ze uw website meerdere malen hebben gehackt (zie gehoorverslag CGVS, dd. 3 maart 2017, p.4). Ter staving legt u enkele chatberichten neer met de technische beheerder van uw website. Uit deze door u neergelegde berichten kan echter enkel afgeleid worden dat er zich enkele technische problemen hebben voorgedaan op uw website, maar hoegenaamd niet dat uw website gehackt zou zijn, laat staan door de Ethiopische veiligheidsdiensten (zie administratief dossier). U kan bijgevolg op geen enkele wijze aantonen dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van het bestaan van uw internetwebsite behalve de u verstuurd brieven van uw neef uit Ethiopië. De erg relatieve bewijswaarde van zulke persoonlijke documenten werd hierboven echter reeds aangehaald en besproken. Bovendien haalt u tijdens het gehoor voor het CGVS aan dat uzelf een laatste bericht heeft gepost op uw website op 8 januari 2017 waarin u in het Amhaars stelt dat u zal stoppen met uw politieke oppositieactiviteiten op het internet en dat u geen artikels meer zult publiceren. U voegt eraan toe dat het een boodschap was gericht aan de Ethiopische autoriteiten opdat ze uw familie in Ethiopië met rust zouden laten (zie gehoorverslag CGVS, dd. 3 mei 2017, 3). U geeft aan dat uw familie in Ethiopië sindsdien geen problemen meer zou hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS, p.3).

Wat de beweerde negatieve aandacht voor uw persoon door de Ethiopische autoriteiten betreft, dient herhaald te worden dat beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang zijn.

Rekening moet worden gehouden met de beoordeling van de activiteiten in België door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor ieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. **U kan zoals gezegd op geen enkele wijze aantonen dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van de door u opgerichte website. Bovendien toont de manier waarop u artikels publiceert op uw website een zekere vorm van opportunisme aan waarvan aangenomen kan worden dat ook de Ethiopische autoriteiten dit op deze wijze zouden inschatten als ze er al op de hoogte van zouden zijn. U slaagt er bijgevolg niet in aan te tonen dat u in de negatieve aandacht van de Ethiopische autoriteiten zou staan en dat deze autoriteiten u vijandig zouden bejegenen bij een eventuele terugkeer naar Ethiopië.** Er kan met andere woorden niet worden ingezien waarom de Ethiopische autoriteiten u in het bijzonder zouden viseren bij terugkeer naar Ethiopië.

Uit al de voorgaande vaststellingen kan bijgevolg besloten worden dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat de Ethiopische autoriteiten werkelijk op de hoogte zouden zijn van uw deelname aan demonstratie(s), noch van uw beweerd lidmaatschap van en uw activiteiten voor Ginbot7 in België, noch van het bestaan van de door u opgericht website, laat staan dat deze autoriteiten u hierom vijandig zouden bejegenen of vervolgen bij terugkeer naar Ethiopië. Hierbij dient nogmaals herhaald te worden dat uw beweerde politieke activiteiten in uw land van herkomst als niet geloofwaardig werden beschouwd in het kader van uw eerste asielaanvraag. Bijgevolg kan niet worden ingezien waarom de Ethiopische autoriteiten u in het bijzonder zouden viseren bij terugkeer naar Ethiopië.

De conclusie is bijgevolg dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker een brief over zijn problemen neer, alsook "Artikelen van het internet over de toestand van journalisten die worden gearresteerd en zelfs gedood".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 10 juli 2017 een schending aan "van artikel 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet en van artikel 1 van de Conventie van Genève in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Hij benadrukt dat de voorgelegde brieven betrekking hebben "op de persoonlijke toestand van verzoekers' familie in Ethiopië, hetgeen niet in detail te controleren valt", terwijl wel nagegaan kan worden "of de veiligheidsdiensten in Ethiopië de activiteiten van Ethiopiërs in het buitenland controleren en welke impact dit heeft op de achtergebleven familieleden".

Verzoeker meent dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zijn van zijn politieke activiteiten in België "door de oprichting en het beheer van een eigen website en een eigen blog" en dat, "los van het feit of de door verzoeker gepubliceerde artikels op de website anoniem of met naam gebeuren", deze website "een forum biedt om het Ethiopisch regime te bekritisieren". Verzoeker toont aan "dat het Ethiopisch regime hiervan op de hoogte is door het feit dat de website meerdere malen werd gehackt en technische problemen vertoonde" alsook doordat zijn neef "lastig werd gevallen door de Ethiopische veiligheidsdiensten ten gevolge van de politieke activiteiten van verzoeker in België".

Hij benadrukt dat zijn politieke activiteiten niet betwist worden, maar dat de commissaris-generaal "elk van deze activiteiten wel tracht te minimaliseren". Hij is van oordeel dat "het dan ook noodzakelijk was te onderzoeken of op basis van deze activiteiten de familie van verzoeker en dus ook verzoeker zelf

gevaar lopen in het land van herkomst” en klaagt het gebrek “aan informatie over de handelwijze van de Ethiopische veiligheidsdiensten hieromtrent” aan.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen en hem als vluchteling te erkennen, *“minstens vast te stellen dat voldaan is aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaart in het kader van zijn huidige, zesde, asielaanvraag niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië omwille van de door hem ontwikkelde oppositieactiviteiten.

2.4. In het kader van zijn eerste asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 1 februari 2007 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. In het kader van zijn tweede asielaanvraag nam de Dienst Vreemdelingenzaken op 16 april 2009 een beslissing tot weigering tot in overwegingname. In het kader van zijn derde asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 28 februari 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. De Raad bevestigde deze beslissing op 12 juli 2011 (RvV 12 juli 2011, nr. X). In het kader van verzoekers vierde en vijfde asielaanvraag nam de Dienst Vreemdelingenzaken respectievelijk op 10 maart 2012 en op 25 april 2012 een beslissing tot weigering tot in overwegingname.

2.5. 's Raads arrest van 12 juli 2011 (RvV 12 juli 2011, nr. X) stelde als volgt:

“De Raad benadrukt dat verzoekers beweerde politieke oppositieactiviteiten in Ethiopië en hierop gebaseerde vervolging door de Ethiopische autoriteiten reeds zijn beoordeeld in het kader van zijn eerste asielaanvraag, en ongeloofwaardig bevonden werden.

De Raad is niet bevoegd om de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag te herbeoordelen, zijn bevoegdheid is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de derde asielaanvraag aangehaalde feiten. De Raad kan dan ook slechts vaststellen dat het neergelegde opsporingsbericht niet volstaat om het asielrelaas te adstrueren. Dergelijke documenten dienen, om

enige geloofwaardigheid te hebben, immers te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat gelet op de bij zijn eerste asielaanvraag vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, in casu geenszins het geval is. Bovendien blijkt dat de inhoud van het opsporingsbericht in strijd is met verzoekers verklaringen. Verzoeker verklaarde immers uitdrukkelijk zich te engageren voor een organisatie die opkomt voor democratie en gelijkheid in Ethiopië en ook propaganda voerde voor andere oppositiepartijen (zie 1e AA, gehoorverslag CGVS, 14.2.2006, p. 8) en zich te distantiëren van het OLF omdat deze partij separatisme nastreeft (gehoorverslag CGVS, 16.2.2011, p.7) waar het opsporingsbericht stelt dat verzoeker lid is van "het OLF of een geheime partij met gelijkaardige objectieven". Daargelaten dat een dergelijke vage formulering niet professioneel voorkomt, valt op zich te betwijfelen dat de Ethiopische autoriteiten op schrift zouden bevestigen dat de stabiliteit van het huidige regime wordt aangetast door geheime partijen van separatistische inslag. Verder zijn verzoekers opmerkingen in het verzoekschrift dat "enkel de 7 namen van de personen van doorslaggevend belang zijn" en "Het maakt immers niet uit of men lid is van een organisatie of niet indien men gezocht wordt door de federale politie" geheel in strijd met zijn verklaringen gezocht te worden omwille van de politieke oppositie die hij voerde, en de inhoud van het opsporingsbericht dat uitdrukkelijk stelt dat hij gezocht wordt als lid van het OLF of een geheime politieke organisatie. Aan het neergelegde opsporingsbericht kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht, minstens is het onvoldoende om de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas te herstellen.

Verder steunt verzoeker zijn derde asielaanvraag op de oppositieactiviteiten tegen het Ethiopische regime die hij in België ontwikkelde na zijn vlucht uit Ethiopië.

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "Note on réfugié sur place claims", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 96).

De commissaris-generaal wijst er terecht op dat uit verzoekers verklaringen en de documenten die hij neerlegt geenszins kan blijken dat verzoeker in België politieke oppositie voert die de Ethiopische autoriteiten zouden kunnen verontrusten. Immers, de organisatie waarbij verzoeker zou betrokken zijn, is niet geregistreerd, heeft amper vaste leden, heeft geen vaste ontmoetingsplaats, noch een agenda met vaste bijeenkomsten, noch een licentie en zelfs geen vaste naam. Verzoeker betwist dit niet en beperkt zich tot op te merken dat de "benaming geenszins doorslaggevend is" wat bezwaarlijk afbreuk doet aan de amateuristische werking van de organisatie. Bovendien bevestigt verzoeker zelf dat geschriften van partijleden niet gepubliceerd worden en slechts zeer beperkt verspreid worden bij gebrek aan middelen. Voorts komen de beschreven activiteiten voor als acties van uitgeprocedeerde asielzoekers tegen de Belgische staat en minder tegen de Ethiopische autoriteiten nu verzoeker benadrukt dat de organisatie "de belangen [wil] verdedigen van mensen zonder papieren zodat zij ook papieren krijgen" (gehoorverslag CGVS, 16.2.2011 p.6), wat hij bevestigt in het verzoekschrift "dat zij de belangen verdedigen van mensen zonder papieren". Evenzeer doet het feit dat de organisatie "Eritreeërs en Djiboutianen" (gehoorverslag CGVS, 16.2.2011, p.6) als leden bevat, afbreuk aan een louter Ethiopisch politiek doel van de organisatie. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn activisme meer was dan een opportunistische samenwerking met andere uitgeprocedeerde asielzoekers met oog op hun eventuele verblijfsvergunning. Het is ook niet ernstig de Ethiopische veiligheidsdiensten dermate te onderschatten door te menen dat zij het verschil niet kunnen maken tussen de honderdduizenden Ethiopiërs in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen meedoen met oppositieactiviteiten en de persoonlijkheden die effectief een bedreiging vormen voor het regime. De loutere bewering dat onbekenden foto's maakten van de demonstraties kan bezwaarlijk aantonen dat verzoeker gevisieerd wordt door de Ethiopische overheid. Hoe dan ook, het is mogelijk dat de Ethiopische overheden op de hoogte zijn van de acties van asielzoekers in België, maar verzoeker maakt niet aannemelijk dat de Ethiopische overheden hem als een gevaar zouden beschouwen voor de Ethiopische regering of voor de stabiliteit van het Ethiopische politieke systeem. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat personen met een aan hem gelijkaardig profiel bij een terugkeer naar Ethiopië gevaar zouden lopen."

2.6. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.7. De door verzoeker voorgelegde nieuwe elementen - twee brieven geschreven door zijn neef in Ethiopië, betalingsbewijzen uit 2012 ter staving van zijn lidmaatschap van Ginbot7 in België, foto's van betogingen gericht tegen het Ethiopische regime waaraan hij deel heeft genomen in België, internetartikelen over de veiligheidssituatie in Ethiopië en het feit dat hij een website en blog heeft opgericht en beheert waarop hij onder meer zelf artikelen publiceert die het Ethiopische regime bekritisieren - kunnen echter geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde aannemelijk maken.

2.8. De op het Commissariaat-generaal neergelegde twee brieven geschreven door zijn neef in Ethiopië, waarin hij aangeeft lastiggevalen te worden door de veiligheidsdiensten omwille van verzoekers oppositieactiviteiten in België, zijn persoonlijke getuigenissen met subjectief karakter en kunnen het asielrelaas van verzoekers dan ook niet staven, gezien het geen documenten met officieel karakter of enige bewijswaarde betreffen.

2.9. De betalingsbewijzen die verzoeker op het Commissariaat-generaal voorlegde ter staving van zijn lidmaatschap van Ginbot7 in België kunnen evenmin aannemelijk maken dat verzoeker in Ethiopië problemen zou kennen met de autoriteiten aldaar, gezien verzoeker zelf aangaf enkel in het begin van zijn lidmaatschap - in 2012 - lidgeld te hebben betaald (gehoor 3 maart 2017, p. 8), nooit een actief lid te zijn geweest (gehoor 3 maart 2017, p. 7-8) en de laatste jaren zelfs niets meer te doen voor Ginbot7 (gehoor 3 maart 2017, p. 8). Een betalingsbewijs is hoe dan ook enkel het bewijs dat de persoon vernoemd op de kaart de beweging (financieel) steunt en vormt op zich geen bewijs van actief lidmaatschap.

2.10. Wat betreft de foto's van betogingen gericht tegen het Ethiopische regime waaraan hij deel heeft genomen in België, merkt de Raad op dat deze elementen reeds beoordeeld werden in het kader van verzoekers derde asielaanvraag, waarin geoordeeld werd dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de Ethiopische overheden - indien ze al op de hoogte zouden zijn van zijn deelname aan dergelijke betogingen - hem als een gevaar zouden beschouwen voor de Ethiopische regering of voor de stabiliteit van het Ethiopische politieke systeem, noch dat personen met een aan hem gelijkaardig profiel bij een terugkeer naar Ethiopië gevaar zouden lopen. Bovendien gaf verzoeker in het kader van zijn huidige asielaanvraag zelf toe dat hij geen problemen kende ten gevolge van zijn deelnames en dat het Ethiopische regime niet veel waarde hecht aan dergelijke betogingen (gehoor 3 maart 2017, p. 7).

2.11. Waar verzoeker aanvoert dat hij een website en blog heeft opgericht en beheert waarop hij onder meer zelf artikelen publiceert die het Ethiopische regime bekritisieren, zoals hij ook uiteenzet in de ter zitting neergelegde zelfgeschreven brief, merkt de Raad op dat het opvallend is dat verzoeker aanvankelijk zijn artikelen anoniem publiceerde, maar dat hij na het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken, in het kader van zijn zesde asielaanvraag, waar hij gewezen werd op deze anonimiteit, plots wel al zijn artikels begon te publiceren onder zijn eigen naam en zijn eigen naam plaatste bij de al reeds verschenen artikels over Ethiopië. Voorts kan verzoeker geen gegevens voorleggen van het bereik van de door hem opgerichte website en maakt hij evenmin aannemelijk dat de Ethiopische veiligheidsdiensten zijn website meerdere malen hebben gehackt (gehoor 3 maart 2017, p. 4).

De door hem getoonde e-mails en chatberichten met een technische beheerder van de website vermelden enkel dat er zich enkele technische problemen hebben voorgedaan, maar bevestigen niet dat de website gehackt zou zijn door de Ethiopische veiligheidsdiensten. Integendeel, een van de mails stelt zelfs dat het hacken van de websites "*typically at random*" gebeurt. Verzoeker maakt aldus niet

aannemelijk dat verzoekers publicaties op de website bekendheid zouden genieten bij de Ethiopische autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de Ethiopische autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen. De Raad herhaalt, zoals in het arrest van 12 juli 2011 (RvV 12 juli 2011, nr. X), dat het niet ernstig is de Ethiopische veiligheidsdiensten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de honderdduizenden Ethiopiërs in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen oppositieactiviteiten ontwikkelen en de persoonlijkheden die effectief een bedreiging vormen voor het regime.

2.12. De door hem op het Commissariaat-generaal voorgelegde internetartikelen over de veiligheidssituatie in Ethiopië en de ter terechtzitting neergelegde "*Artikelen van het internet over de toestand van journalisten die worden gearresteerd en zelfs gedood*" doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, gezien een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Verzoeker wordt niet vermeld in deze artikels. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker geenszins een politiek profiel had bij zijn vertrek uit zijn land. Verzoeker trachtte in de loop van zijn verblijf in België een politieke betrokkenheid aan te tonen doch nergens, ook niet uit de nieuw aangebrachte stukken kan blijken dat dit verder gaat dan enig opportunisme met het ook op een verblijfsvergunning. Immers indien verzoeker in de twaalf jaar die hij intussen in België heeft verbleven werkelijk politiek actief was geweest vanaf zijn aankomst dan had hij over al die jaren een bundel met verslagen over zijn politiek activisme kunnen neerleggen. Dit is geenszins het geval. Ook de stukken neergelegd bij de zevende asielaanvraag in 2017, de brieven van een neef waarvan de familieband, zelf het bestaan niet wordt aangetoond zijn geenszins ernstig, evenmin kan het vóór de zevende asielaanvraag plots niet anoniem schrijven op een website waarvan de draagwijdte onbekend blijft, overtuigen van een doorgedreven politiek profiel. Wel integendeel.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.14. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.15. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. De door hem voorgelegde internetartikelen over de veiligheidssituatie in Ethiopië tonen niet aan dat er in Ethiopië een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.16. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.17. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde

schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK